

[Sigsgaard.]

samfundsøkonomiske og trafikpolitiske synspunkter. Den bedste udnyttelse af de store trafik anlæg fås ved skattefinansiering frem for afgiftsfinansiering.

Hr. Horn tillod sig at bruge udtrykket „uforskammetheder“ om en bemærkning, jeg gjorde i relation til et privat firma. Jeg vil gerne i den forbindelse understrege, at jeg ikke kritiserer, at private firmaer bestræber sig på at få de store trafik opgaver overdraget. Min kritik retter sig mod de politikere, der tillader sådanne firmaer at få en efter min opfattelse uforholdsmæssig stor indflydelse på statens dispositioner.

Ministerens talte længe og ikke helt klart — men det kan være min fejl — om stor-luffthavnen. Jeg forstod ham sådan, at Saltholm nu i realiteten er valgt eller vil blive det meget snart. Jeg forstod også, at ministeren dermed ønsker en principbeslutning, uden at den undersøgelse ved et teknisk-videnskabeligt udvalg, som er foreslået af Foreningen af Byplanlæggere, bliver foretaget, uden at den undersøgelse af de trafikmæssige konsekvenser for hovedstadsområdet, som folketingsudvalget fandt nødvendig, bliver foretaget, og uden at undersøgelsen af Kastrups muligheder bliver foretaget. På baggrund af, at der er mange uafklarede spørgsmål eller spørgsmål, der bedømmes forskelligt af forskellige sagkyndige, og på baggrund af, at der er tid til rådighed, er det forbløffende, hvis man sådan uden videre vælger Saltholm. Tilhængerne af Saltholm mener, at deres løsning er økonomisk forsvarlig, men hvad nu, hvis de har uret? Hvad nu, hvis vi dermed smider et milliardbeløb ud ad vinduet, som kunne have været sparet? Jeg henstiller, at man fremskaffer et bedre vurderingsgrundlag, inden der vælges.

Ministerens for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg må først sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at vi selvfølgelig kunne fortsætte regneriet. Hr. Bilgrav-Nielsen har været medlem af et udvalg, hvor han har fået en hel del oplysninger, som er modtaget og sendt videre af udvalget i en beretning, og hvis der, som hr. Bilgrav-Nielsen nu gør det her i salen, kan rejses så alvorlig kritik mod et regnestykke, ville jeg nok synes, at det havde været hyggeligt at få det på et

lidt tidligere tidspunkt; så havde det måske heller ikke været nødvendigt ligefrem at bruge talerstolen til regnestykker.

Men for nu at forklare det bare en lille smule vil jeg sige, at når man dimensionerer en vej eller en tunnel, spørger man, hvor overfyldt den må blive hvor mange gange om året. Man spørger: hvor meget kan den tage under den højeste belastning, og hvor meget skal der være, for at den ikke bliver overbelastet mere end så og så meget så og så mange gange om året? Så kan hr. Bilgrav-Nielsen selv regne ud, at man udmærket kan komme til en situation, hvor man har en sådan trafikfordeling, at der kan køre 50 millioner om året igennem det samme areal, som der under andre fordelinger kun kan køre 5 millioner igennem om året. Forhåndsregningerne er altså fuldstændig uden forbindelse, og det kunne hr. Bilgrav-Nielsen have fået oplyst. Jeg må sige, at jeg mener, vi har gjort det korrekt; vi opgiver ikke en 100 pct. forkert dimensionering af en tunnel, og vi møder ikke efter et langvarigt udvalgsarbejde og har bare forsøgt at få tingene forklaret på den måde.

Jeg skal sige til hr. Horn om øproblemet, at jeg er ganske enig i, at flyvespørgsmålet selvfølgelig må gå ind i det. Hr. Horn spurte også om tempoet med hensyn til nærtrafikområdet. Jeg indrømmer, at det er vanskeligt, for det er ikke alene et penge-spørgsmål, men også et teknisk spørgsmål i høj grad. Men det kan vi måske drøfte nærmere.

Jeg har i redegørelsen sagt noget om dette, jeg for så vidt gerne vil gentage, nemlig at det i hvert tilfælde nok er rigtigt at søge at gøre de ting færdige, man har fået begyndt på, så hurtigt som muligt. En af måderne at vinde tempo på er ved ikke at sprede det mere end højst nødvendigt.

Til sidst skal jeg kun sige til hr. Stæhr Johansen, at hvis jeg har været lidt uklar med afgiftsudtalelsen, skyldes det nok, at jeg talte om to afgifter til en vis grad i sammenhæng. Vi diskuterer dels afgiftsproblemet i forhold til en bro, dels i forhold til selve vejen; det var det spørgsmål, hr. Stæhr Johansen selv rejste, og som jeg mener er meget interessant. Det kunne jo godt tænkes, at det ene spørgsmål, om jeg